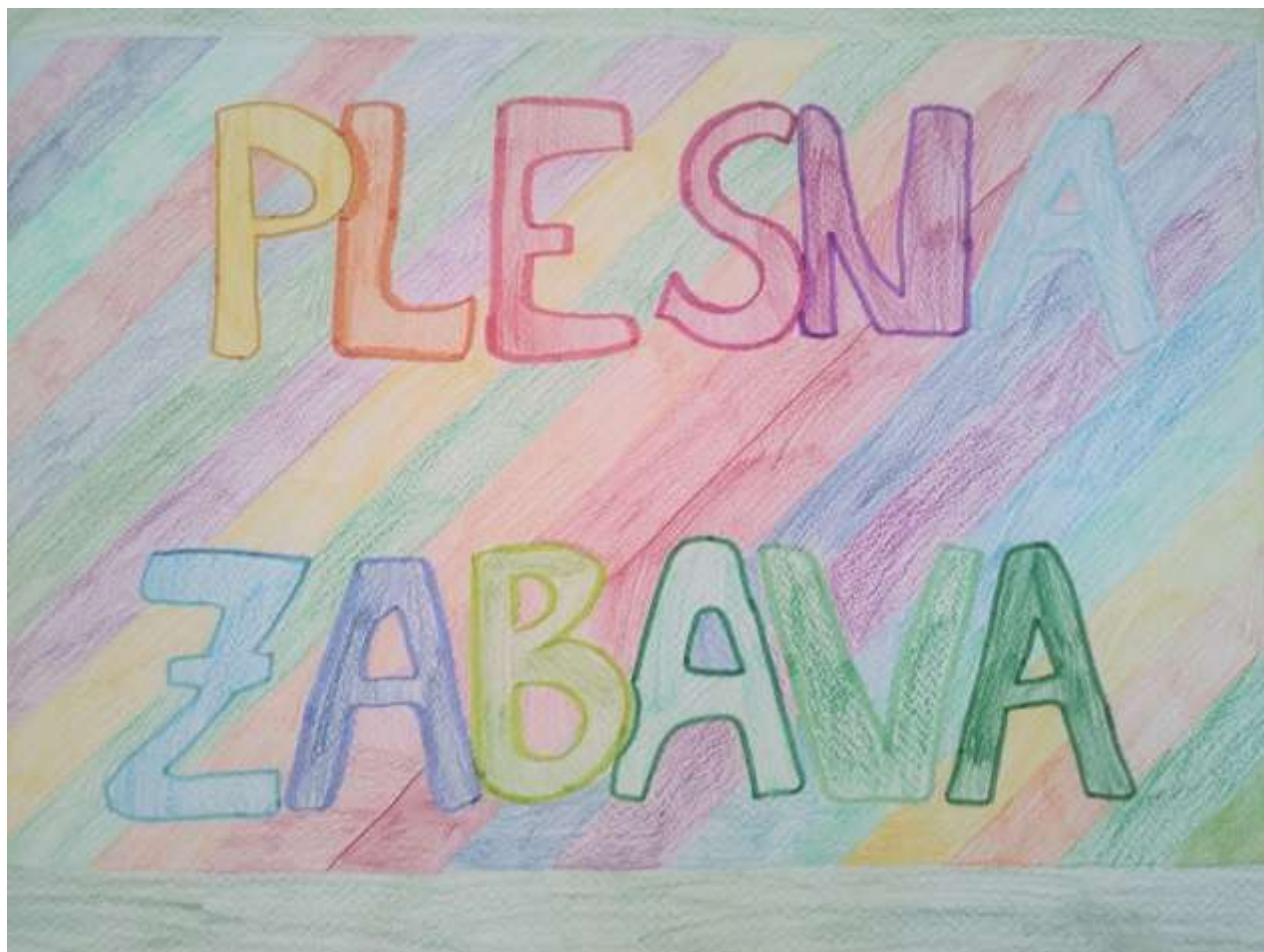

Avtorska pravljica učencev 1. triade OŠ GRM Novo mesto ob podpori učiteljic mentoric

Ilustrirali učenci 3. razreda likovnega krožka

Nekoč, daleč stran od ponorelega sveta, so živele živali, ki so le jedle in spale. Nekega dne pa jim je postalo strašansko dolgčas. Odločile so se, da obiščejo modro sovo Meto, ki jim bo znala svetovati, kako pregnati dolgčas in kako bolj aktivno preživeti prosti čas.

Ko so prispele do nje, si je sova ravno pripravljala svoj najljubši čaj. »Pozdravljene, živali«, je rekla »kaj želite?« Živali so ji potožile, kako jim je dolgčas. Rade bi se zabavale, pa se ne znajo. Sova jim je najprej ponudila čaj, ki jim bo okrepil mišice. »Toda«, je rekla sova, »samo čaj ne bo dovolj. Če se želite zabavati in biti fit, se bo potrebno tudi več gibati.«

Živalim je bila ideja všeč, vendar so težko uskladile svoje želje. Lisica bi rada izpeljala poligon, zajec bi skakal, sova pa bi plesala. Na koncu so izglasovali, da bodo plesali.

Veverica je predlagala, da ustanovijo klub FITKO. V svojo sredino so povabili vse živali, željne plesa in zabave. Nato je veverica predlagala prve plesne korake, sinička pa zapisala pesem in tako se je vse skupaj začelo ...

Živali so bile nad svojim prvim plesom tako navdušene, da so se odločile, da priredijo veliko plesno zabavo, na kateri bodo svoje starše naučile ta fitkov ples. Plesali so, se vrteli, rajali in peli dolgo v noč. Zabava je uspela. Vsi so bili veseli, pa tudi prijetno utrujeni. Proti jutru se je tako slišalo le še tiho petje.

Nihče več ne pleše, nihče več ne poje,
pozvonil je zvonec, zabave je konec.
Na nebu sveti lunin krajec,
zaspan je že naš beli zajec.

Utrujena je tudi lisica
in odletela je zaspana ptica.

Zjutraj je posijalo sonce in s svojimi žarki med listjem, po drevju in med vejevjem razkrilo vso
nesnago, ki je ostala po zabavi.

Živali so se odločile, da bodo kot prave eko junakinje hitro pospravile vse smeti. Ena skupina je bila zadolžena za biološke odpadke, druga za papir in tretja za embalažo.

Bober Bobi z ostrimi in svetlečimi zobmi je koše za odpadke naredil kar iz starih debel, ki so ležala po gozdu. Debla so živali pobarvale z zeleno, rumeno in rjavo barvo. S skupnimi močmi je bilo delo hitro in dobro opravljeno. Tako so lahko zopet uživale v lepoti gozda in kovale nove načrte.

Živali so se ob plesu in druženju v klubu Fitko zelo zabavale. Nekega dne so se odločile, da organizirajo plesno tekmovanje z naslovom Živali plešejo. Povabile so mamice, očke, bratce, sestrice, tete, strice in celo živali iz sosednjih gozdov.

Program je vodila sova Meta, plesno komisijo pa so sestavljali polž Francelj, polh Mirko in veverica Košatka. Bober Bobi je izdelal lesen pokal, ki ga je pobarval z zlato barvo. To je bila nagrada za najboljšo skupino. Ker pa bo tudi po tej zabavi potrebno očistiti gozd, so se strinjali, da to nalogo opravi zadnje uvrščena plesna skupina.

Na tekmovanje so se prijavile štiri skupine: miške Šiške, zajci Zdajci, medvedi Medjedi in lisice Zvitice. Ko je bober Bobi dal znak, so s svojo predstavo začele miške Šiške, za njimi so nastopili Medjedi, nato Zdajci in nazadnje Zvitice. Ob koncu tekmovanja je komisija razglasila zmagovalno skupino. Odločitev je bila težka, saj so se vsi zelo potrudili, vendar pa je zmagovalec žal samo eden. Polž Francelj je tako počasi razglasil rezultate.

1. mesto: Zdajci
2. mesto: Medjedi
3. mesto: Šiške

Zdajci so se veselili zmage in s prejetim pokalom od veselja skakali do drevesnih krošenj. Za nagrado je vsak dobil svoj šop korenja. Drugo uvrščeni Medjedi so dobili vedro medu, tretje Šiške pa koščke sira. Vse živali so jim ploskale in se veselile z njimi.

Zadnje uvrščenim Zviticam pa pobiranje smeti ni dišalo. Sicer so obljubile, da bodo opravile nalogo, a nihče si ni mislil, da na tako premeten način. Skrivaj so odšle v svoj brlog, vzele sesalec in vse smeti posesale kar v isto vrečko. »Da bi ločevale odpadke? Ha-ha-ha, le kdo si je to izmislil? Porabile bi veliko več časa kot sedaj.« so dejale. Toda ko so se tako bahale, se je zaslišal glasen POK!!!

Sesalec je kar na lepem razneslo in smeti so poletele na vse strani gozda. Grozljiv pok je zdramil in vznemiril vse gozdne prebivalce. Živali so brezglavo tekale in se v strahu spraševale, kaj se dogaja. Nekatere so kar onemele, ko so zagledale razdejanje. Miške so glasno zajokale, zajci od groze strigli z ušesi, medvedje glasno godrnjali in negodovali, a lisice, te pa so premeteno zavijale z očmi in se tiho hihitale.

Prav takrat je na najvišjo vejo najvišjega drevesa v gozdu sedla modra sova Meta, gozdna svetovalka za najzahtevnejša gozdna vprašanja. Zaskovikala je in vse živali so se ozrle k njej. Odločno je rekla: »Poklicala bom gozdno policijo.«

Kmalu so se zaslišale sirene. Pripeljal se je lesen, zeleno rumen gozdni policijski avto z modrimi utripajočimi lučmi. V njem so bili jazbec, čmrlji in gosenice. Ko so zagledali smeti, so se prijeli za glavo, saj tako neurejenega gozda še niso videli. Začeli so iskati krivce. Našli so lisičje sledi, ki so vodile do rečnega brega. Kaj hitro so ugotovili, da so poskusile preplavati rečno strugo. Pa jim je uspelo?

Na drevesu poleg reke je sedela modra sova Meta, ki je vse budno opazovala. Saj veste, njej nič ne uide. Videla je, kako so se lisice pritihotapile do reke in kako so se spotaknile ob velik hlod. Padle so v reko. Tok jih je nosil in nosil. »Na pomoč,« so klicale lisice. Še dobro, da jih je slišal jazbec. Poklical je reševalce.

Na kraj dogodka so pridrveli vsi - reševalci, živali, policisti. Poiskali so vrvo, jo vrgli v vodo in tako pomagali lisicam priplavati na rečni breg. Brrr, čisto so bile premražene in prestrašene. Spoznale so, da niso ravnale prav. Sklenile so, da bodo spoštovale dogovor in pospravile gozd. Pa ne samo to! Tudi mesto so bile pripravljene pospraviti in pri tem vestno ločevati odpadke. In veste kaj? Mesto je bilo čisto in gozd spet zelen.